

Pártélet

Bányáspártszervezetek népmvelői a begyűjtés sikeréért

Pártunk III. kongresszusa, a Központi Vezetőség március 2-4-i határozata a munkáshatalom további erősítését, ennek kapcsán a munkás-paraszt szövetség állandó szilárdítását állította a pártmunka központjába. Pártunk fő irányvonala a szocializmus alapjainak megteremtése. Ez szükségessé teszi, hogy tovább folytassuk a szocialista iparosítást, a mezőgazdaság szocialista átszervezését. E határozatok szellemében

bányászaink előtt álló legfontosabb feladat, hogy a 20 budapesti üzemhez való csatlakozásnál tett felajánlásokat maradéktalanul teljesítsék

december 24-re 52.205 tonna terven felül kitermelt szénnel zökkenőmentesen menjünk át a második öt éves terv első évébe.

A tervet teljesítésének, a fegyelem megszilárdításának első sorban a kommunistáknak kell példát mutatni. Tudni kell azt, hogy az ipari feladatok teljesítése mellett a Központi Vezetőség június 7-8-i határozata a mezőgazdaság szocialista átalakítása a mezőgazdasági termelés emelése, megjelöli azokat a feladatokat, amelyek a munkásosztályra, mint a vezető osztályra, az ipari terv teljesítésén túlmenően, a mezőgazdaság átszervezése területén és az egyéni dolgozó parasztagdálkodás terméshozamának emelésénél hárul.

Égész évi mezőgazdasági munkánk legfontosabb szakaszához értünk.

Nem kisebb dologról van szó, mint az egész évi kenyérünkről.

A nyári mezőgazdasági munkák az aratás, cséplés, majd a begyűjtés időben való elvégzése, a dolgozó parasztságunk mellett elsőrendű érdeke munkásosztályunknak.

Látva a feladatok jelentőségét, üzeminkből számos párt és pártönkivüli népmvelő jelentkezett, agitációs munkára. Ernő-bányától 15, Ferenc-bányától 20, a Beszáló-aknától 15 népmvelő vesz részt ezen a munkán. Minden üzem részéről egy-egy felelőst is jelöltek, ki rendszeresen tartja a kapcsolatot a területi pártszervezettel.

Az elmúlt években is adtak segítséget üzemi népmvelőink dolgozó parasztságunknak. Meggyőző szóval, ha kellett, tettekkel is Most ismét be kell bizonyítani munkásosztályunknak, hogy kész-

séggel siet a mezőgazdaságban dolgozók segítségére. Ezekben a napokban arccal a falu felé, kéz a kézben kell harcot indítani e nagy feladatok sikere érdekében.

Azok a népmvelők, akik belettek osztva a felsővárosi pártszervezetbe, hogy rendszeresen járjanak a dolgozó parasztság közé, nagy feladatot vállaltak. Harc kérdése ez.

Arról van szó, hogy még jobban elmélyítsük a párt és a tömegek közötti kapcsolatot,

hogy úgy, mint már eddig igen sok esetben, ismét harcba vigyünk minden egyes dolgozó parasztot, a célul tűzött feladatok végrehajtásáért. Üzemi népmvelőink ezeket a feladatokat a felsővárosi pártszervezettől kapják. Be lettek osztva családokhoz, úgy, hogy minden népmvelő pár rendszeresen egyhelyre járjon. Így megismerik a látogatott család életét és gondjait, megfelelő segítséget tudnak adni. Több népmvelő járt kiint dolgozó paraszti családoknál, köztük id. Bozsoki Jánosnál, aki 72 éves. Bozsokiné nagy örömmel fogadta a népmvelőket, elmondta, hogy az állammal szembeni kötelezettségének eddig is eleget tett és ezután is eleget tesz. Hasonlóan fogadta a népmvelőket Szili Péter Pál, aki megköszönte a népmvelők segítségét.

A népmvelőknek nagy gondot kell fordítani arra, hogy megfelelően tájékozva legyenek. Ehhez segítséget ad a területi pártszerve-

zet, ahol a népmvelőket helyi érvekkel látják el, hogy az esetleges kérdésekre pontos választ tudjanak adni.

A dolgozó paraszttal való beszélgetésnél a népmvelők részéről nagy türelemre van szükség. Tudomásul kell venni, hogy nem fognak fél szóból is megértetni bennünket.

A népmvelőknek fel kell készülni arra, hogy nem mindenben értenek majd egyet velük,

és a meggyőzést kell felhasználni közös érdek eléréséért. Az országunk szüksége van minden becsületes ember támogatására, de a lakosság minden rétegének is szüksége van az állam, a párt segítségére.

A mi népmvelőinknek munkájuk előterébe kell állítani a termelőszövetkezetek elért eredményeinek ismertetését. Olyan agitációt kell folytatni, hogy a parasztság jobban megismerhesse a termelőszövetkezetek munkáit, és közelebb vigyék a nagyüzemi mezőgazdálkodáshoz.

Ha a népmvelők jól felkészülve látogatják a dolgozó parasztoikat, akkor ezeknek az elbeszéléseknek az eredménye, a beadási kötelezettségek teljesítésén, aratási, cséplési munka sikeres befejezésében, a termelőszövetkezet megerősítésében mutatkozik majd meg.

Baski Sándor
Városi Párt-Végrehajtó Bizottság agit.-prop. titkára.

Segítjük a termelőszövetkezetet

A várpalotai városi MNDSZ titkársága az elmúlt hét folyamán taggyűlést tartott. Ezen a taggyűlésen a kül- és belpolitikai események mellett arról is beszéltünk, hogyan dolgoznak a város területén működő alapszervezeteink, milyen eredményeket értek el az utóbbi időben. A városi MNDSZ titkársága a városi tanács szociális osztályával karöltve foglalkozik azokkal a kiskorú gyermekekkel, akik az utcán csavarognak, virágot árulnak. Aktívukat jelöltük ki a Szülői Munkaközösséggel karöltve, akik eljárnak azokhoz a szülőkhöz, akik gyermekeiknek pótvizsgát kell tenniük. Kultúrcsoportot alakítottunk, hogy bábszínház előadásokkal szórakoztatást nyújtsunk a nyár folyamán a gyermekeknek. A taggyűlésen megbeszéltük, hogy milyen feladatok hárulnak a béke megvédésé-

ben a várpalotai asszonyokra. Megbeszéltük azt is, hogy mit kell tennünk a Központi Vezetőség június határozatának megvalósításáért, s hogyan tudjuk most segíteni az aratást, cséplést és begyűjtést. Ennek érdekében brigádokat alakítottunk, amelyeknek az lesz a feladatuk, hogy patronálják a várpalotai „Thury György” termelőszövetkezetet, azonkívül felvilágosító munkát végezzenek az egyéni dolgozó parasztok között a beadás teljesítése érdekében.

A taggyűlésen résztvevő asszonyok örömmel fogadták a brigádok megalakítására vonatkozó javaslatot és vállalták, hogy mindenki egy-egy asszonyt beszervez a brigádba. A 16 tagunk a termelőcsoportban fél napot dolgozott, eredményes munkát végeztek.

Réthalmi Sándorné.

Élüzem lesz a Mélyfúró Vállalat

A Mélyfúró Vállalatnál járva, mindig szép eredményekről számolhatunk be. Ezek az eredmények az elmúlt hónapok során változatlanul jók maradtak. A vállalat június 18-án befejezte féléves tervét és emellett szép eredményeket ért el a megtakarítás és önköltségsökkentés területén.

Ha megnézzük az élenjáró brigádok névsorát, meggyőződhetünk, hogy a régiók nem pihennek babáikon. Ugyanakkor már új nevekkel is találkozhatunk. Június hónapban a CM./28-as fúrógéppel dolgozó Fábri brigád 129 százalékot ért el. A CM./16-tal dolgozó Marosán brigád pedig 168 százalékot teljesített. De Wurts György brigádja sem maradt el, mert a CM./127-es teljesítése 166 százalék volt. Így sorolhatnánk tovább a magas teljesítményt elérő brigádok nevéit.

Ezeknek az eredményeknek az elérésében nagy jelentősége van a brigádok közötti egészséges versenynek. A cél a tiszta fúrási idő minél nagyobb kihasználása. A legszebb eredményt ebben a CM./

21-es géppel dolgozó Molnár brigád érte el, amely az összes munkaórák közül 72,9 százalékban használta ki a tiszta fúrási időt. Az RA./12-nél dolgozó Kiss brigád pedig 66,4 százalékot ért el a tiszta fúrási idő kihasználásában.

Nagy segítséget nyújtott a vállalat műszaki vezetősége. Sikeresül csökkenteni a műszaki akadályok következtében kieső munkaidő számát. Hasznosak voltak a közösen rendezett tanulmányi kirándulások is. A Mélyfúró Vállalat dolgozói Tatabányán és Oroszlánon jártak tapasztalatcserén, aminek az eredménye éppen a gyakorlati munkában igazolódott be.

Nemrégiben alakult meg a vállalat DISZ-szervezete. A DISZ II. kongresszusának tiszteletére pedig megalakult az első DISZ brigád is. Gócza Sándor vezető fűrészmester brigádjában mind ifjúmunkás dolgozik és munkájukkal közvetlenül a bányák termelését segítik, az S II. akna mélyítésével. Annyit erről a fiatal brigádról, hogy százalékszerűen teljesítményük ebben a hónap-

ban 11-ig 71 százalékra az egész havi tervnek. A pártszervezet gondoskodik, hogy ez az egészséges lendület, ami jellemzi a DISZ-fiatalokat, további szép eredmények eléréséhez vezessen.

Döntő jelentősége van a javító-műhelyben dolgozó elvtársak pontos munkájának is. Fülöp János csoportvezető, „A bányászat kiváló dolgozója” csoportjával selejtmentes munkát végez. Ugyancsak megérdemli a dícséretet Koronczai István motorszereelő elvtárs is, aki a javításokat eddig még minden esetben határidő előtt elvégezte.

Köbölküti Gyula versenyfelelős szavai ezeketán meggyőzően hatnak, amikor azt mondja, hogy a Mélyfúró Vállalat a legutóbbi hónapokban elért eredményei alapján joggal számíthat az élüzem címre. Annyit tegyünk hozzá végezetül, hogy azt a munkát, ami a kimagasló eredmények eléréséhez vezetett, a műszaki, fizikai dolgozók szoros együttműködése, az egészséges versenylendület jellemezte.

Egy sztahánovista csillás

Salamon Dezső szállító csillás erős, hullámos-hajú fiatalember. Nehezen lehetett vele beszélgetni, pedig volna neki mit mondani.

Az őgya felett szépen bekeretezve ott büszkékedik a sztahánovista oklevél.

A hadseregben közvetlenül a leserelése előtt elgondolkodott, hogy milyen szakmát is válasszon. Katonaviselt embernek nagy gondot jelent ez, mert a pénzre is szükség van, meg aztán a családápitásnak is eljön az ideje. Ugy gondolta bányász lesz és így került 1952-ben Várpalotára.

A töltősöknél csillásnak lenni nem kis feladatot jelent. Ráadásul ő brigádvezető. Ha nem is mondja ki szóval — mert a dicsekvés nem szokása — érezni lehet a hangjából, hogy büszke erre. Nagyon komolyan fogja a munkáját, úgy mondván, hogy jórészt tőlük jűg a frontosok keresete is. Igyekszik kihasználni a munkaidőt és erre oktatja a többieket is. Ha üreshány van takarítanak, előkészítik a következő munkaszakaszt. Megszokta a dolgot és szereti is, nem tudna

álni egy percre sem. Igyekszik személyesen példát mutatni a többieknek, de azt is megköveteli, hogy ők is jól dolgozzanak. Ugy tartja, hogy a munkája után itéik meg az embert, és ha valaki többet áll a szükségesnél, hamar „feladja rá a kabátját”.

Annak ellenére, hogy sztahánovista oklevelet kapott és minden adottsága megvan, hogy egyszer vajúr, sőt kiváló vajúr legyen, nem forgatja a továbbtanulásnak a tervét a fejében. Ennek is megvan az oka. Nem kérdezték meg tőle, hogy szeretne-e vajúr lenni. Nem keresték meg, nem beszélgetnek el vele. Aztán van egy sérelme is, azt mondja, hogy úgy ígérték, hogy a töltősökhet frontit átlagban számolják el és ez csak ígéret maradt. Ha erre nincs lehetőség, ezt is meg kellett volna magyarázni. Salamon elvtárs — ismét csak azt írjuk —, hogy nagy-szerű bányász lehetne, de sok mindenben nem lát még tisztán. Nem ismeri báryászatunk célkitűzéseit, azt a megbecsülést és anyagi elismerést, amiben részesítik a bányászt. Nem ártana ha a sztahánovista oklevél után megkeresnék és erről is elbeszélgetnének vele. Mert akkor biztos jelenne a következő vajúrtanfolyamra.

Tanuljanak a fiatalabbak az idősebbektől

A fiatal munkások gyakran elbizakodnak, azt hiszik, jobban tudnak mindent, mint az idősebbek, jobban értik a szakmájukat, jobban szeretik a munkájukat. Pedig ez nem így van, s hogy mennyire nem, igazolja a következő megtörtént eset.

Kalmár bácsi idős, nagyothalló ember, a fűrdőben dolgozik. Üres óráiban azon törte a fejét, mit lehet csinálni, hogy a fűrdő rossz-szul csukódó két ajtaját megjavítsa. Addig mesterkedett, amíg eszébe jutott, hogy látott valahol önműködő ajtót és megpróbált hozzá hasonlót csinálni. Az „újítás” egyáltalán drótból és egy vas-rehezekből áll, ami kinyitott ajtót önműködően visszahúzza, azaz behúzza. Kalmár bácsi büszke erre a munkájára, ami bármilyen kis jelentőségű, mégis az ő újítása. A bányászok szeretik Kalmár bácsit ezért a gondoskodásért.

A műhelyben dolgozik Varsányi László lakatos, fiatal két éves segéd, Hanyag ressz munkás. Egyik

nap kiküldték a szivattyúhoz karbantartás végett, nem torodott vele, hogy a szivattyú nem megy, félnapot elhevert mellette. Hanyag Varsányi László, visszafelé a művezetőnek, félműszakot elcsavargó, ha küldik valahová. Nagyszájú, a munkáját nem végzi rendszeresen, munkapadját rendszeresen lenül hagyja, azt várja, mikor lesz két óra, a munkaidő vége, hogy hazamehessen. A szerszámairól sem gondoskodik, gyakran elhagyja őket. Ha ez így megy tovább, nem tűrik meg őt a műhelyben.

Két munkás. Egy öreg és egy fiatal. Egyiket szeretik, a másikat nem. Természetesen ez nem jellemző általában. De a két kiragadott példa mutatja, hogy van mit tanulni a fiataloknak az idősebbektől, a munka szeretete terén. Megtanulhatják, ebből Varsányi Lászlóék, hogyan kell megbecsülni azt a lehetőséget, ami a munkában nem volt mindenki előtt elérhető, a munkát.

Sokat törődünk a fiatalok nevelésével

Először is — mielőtt rátérnék csapatunk munkájának, munkamódszerének ismertetésére, szeretném bemutatni csapatomat. Hatan vagyunk összesen: három vajúr, három csillás, vagyis szakonként egy vajúr, egy csillás. A csapat tagjai: Bodzai János sztahánovista vajúr, kommunista, idősebb, jó szakmunkás, Pálfi Imre ifjú vajúr most került újra vissza a csapatra, ő DISZ vezetője tag. Csillásaink: Hapek József kiváló bányász, Petrács István sztahánovista, hét évvel ezelőtt került hozzánk. A győri szövüdebből jött. A harmadik: Heizer József, új dolgozó. Most szerettem le és velem kezdte a bányászat nehéz, de szép munkáját megtanulni.

Tapasztalatom szerint a jó eredmények elérésének alapja a dolgozók teljes összefogása, s az, hogy a csapat tagjai megismerjék egymás képességeit, munkaközben kialakítsuk a jó összhangot. Csapatunkon belül ezt két dolgozó kivételével már tisztáztuk. Brigádom általában a frontit elővájasok csapatvágatát szokta kihajtani. Ezek határidős és irányt megkövetelő fontos munkák, ahol a minőség döntő szerepet játszik. Csapatunk jelenlegi összetétele mellett ebben 110-120 százalékos eredményt ér el.

Eredményeink elérésében, a kollektív szellem kialakításában döntő szerepe van a kollektív bérézésnek, amely az eddig bérézési módszerek közül a legjobb, legegészségesebb,

Az új bérézésben érvényrejut a minőségi munka, a dolgozóknak egymásról való gondoskodása anyagja, deszka, sín, szerszám biztosításával s nem utolsósorban a segítségnyújtás. Ennek ellenére mégis előfordulnak hiányosságok üzemi munkában. Az utóbbi időben nem teljesíti üzemünk a tervét, egyrészt a laza munkafegyelem, s a gépészeti hibák miatt. Nálunk is megtörtént, hogy az egyik szak vajúr megbetegedett. A csillás másik vajúrt kapott, akivel együtt elaludtak. Keresetüket az aznapi teljesítményük után kapták meg, de azonkivül a csapatról is eltávolították őket. Ilyen és ehhez hasonló rendszabályokkal kellene elérni, hogy a fegyelem megszilárduljon s a kollektív szellem erősödjék.

A fiatalok nevelésével is sokat törődünk. Bodzai elvtárral igyekezzünk a csapatunkhoz velt fiatal vajúrt minden munkafolyamatra megtanítani, még azokra is, amelyek ritkán adódnak elő. A csillások oktatásánál eddig jól bevált az a módszer, hogy az egyes munkafegyelmek lassan, de alaposan, gyakorlatban mutatjuk be előtűt. Váltásokor megbeszéljük az elvégzett munkát, elmondjuk, hogy mit végeztek el jól, mit hiányosan, vagy hibásan. Ebből sokat tanulnak, s így tudjuk elérni, hogy minél előbb jó elővájási vajúrok legyenek.

Bartos Béla
sztahánovista vajúr.